

uerbu itaq; ad unatū carni in caro ad unatū uerbo in unitatē inse-
 parabile unius eiusdēq; substantiæ ex duab; naturis diuina uide-
 re & humana nā alios recipit nisi eos qui simplici pfecte cōtēplationis
 oculo unitatē substantiæ suæ intuent² ita ut i homo in uerbo uere filius dī & uerbu in homine
 uere filius hominis dñs n̄r ihs xp̄s intelligat². Celerē parabolę exposi-
 tionē uinculā iuxta qđ nobis uisū ē uerū simile habes. λ . habeo sane. η . Quid
 ergo restat i finē operi impediri imponere. λ . Nihil uideo nisi ut totius
 operis materiæ hoc ē uniuersalē naturæ diuisiones aliquantulū.
 Hanc & λ docet η subiciat. η . quadriformē uniuersalis naturæ quę
 dō i creatura intelligit² fecim² diuisionē cui primas species ē q̄ naturā crea-
 tū. Secūda q̄ naturā i creatā i creatricē. tēcia q̄ creatā i increantē.
 quartāq; neque creatā neq; creatricē cōsiderat atq; discernit.
 p̄ma qđ ē i quarta forma dē dō solūmodo p̄dicat² n̄ qđ ipsius naturā
 simplex i plusquā simplex ē diuina sit sed qđ duplicis theorię
 modū recipit dū enī ipsa ē ē rerū omniū principiū i causā intueor
 occurrit mihi ueritatē qđ fiducialit̄ suggerit diuinā essentia ut
 abstractā bonitatē uirtutē sapientiā ceteraq; qđ dē dō p̄dicant²
 nullo creatū qđ diuinā naturā nihil superius p̄cedit. om̄a autem
 ē i q̄ n̄r ab ea & p̄ ea i uia et ad ea creatū. Dū ū eandē ē finē omniū
 transgressibile q; t̄mū quē om̄a appetunt i q̄ limitē motū sui
 naturalis cōstituunt. cōspicor. Inuenio neq; creatā ēē neq; creatā
 nullo siquidem creari potest natura q̄ a se ipsa ē. neq; aliquid creat

uere filius hominis absq;
 ulla naturarū transmu-
 tatione uisus idēq;

A. H. A.
 L. 805

117

Reproduktion / Veröffentlichung
nur mit Genehmigung und Angabe.

Stadtbibliothek Bamberg

Sign.: *Msc. Ph. 2/II, fol.*

205 r

Belegexemplar bitte an:

Staatsbibliothek Bamberg

Neue Residenz, Domplatz 8
D-96049 Bamberg